

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva
farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

IX. ročník
číslo 4/2011

S Kristom som pribitý na kríž. Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus.
Ale život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna,
ktorý ma miluje a vydal seba samého za mňa.

Šírimo za
dopravovolný príspevok

Gal 2,19-20

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Láska???

strana 3

Zaujalo nás

Blúdenie, útek,
mágia, obrátenie

strana 4-5

Kto je pre teba Ježiš

Kristus?

strana 5-6

Zamyslenie

Márnotratná láska

strana 7-8

Aktuálne

Podporite aktivity vo
svojej farnosti

strana 8

Boli sme pri tom

Piotr Rubik na

Slovensku

strana 9

Zaujalo nás

Duchovné cvičenia v

Piešťanoch

strana 10

Zamyslenie

Stretnutia

strana 11

Farská kronika

od 23.2. do 22.3.2011

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatostou
krstu začlenili:

Sofia Zvalová
Nikoleta Gilanová
Armani Lakatoš

S nádejou na večný život sme
odprevadili:

Miloslav Rodina, 74 r.

Magdaléna Kadnárová, 73 r.

Michal Balúch, 35 r.

Marián Kučera, 52 r.

Pozývame - cyklus Slovom žalmu k jubileu

Kňazský seminár sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici - Badíne Vás srdečne pozýva na tematický večer cyklu **Slovom žalmu k jubileu**, ktorý sa uskutoční **11. apríla 2011 o 19:30** v priestoroch Kňazského seminára. V biblickej časti stretnutia sa pozrieme na 22. žalm s titulom **Bože, ty si môj Boh**. V historickom exkurze Vám predstavíme baziliku z 9. storočia v Bratislave a kostol v Selciach, ktorý je zároveň najdôležitejším pútnickým miestom v Banskobystrickej diecéze zasväteným sv. Cyrillovi a Metodovi. Cyklus žalmov realizuje Kňazský seminár sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici - Badíne v spolupráci s Katedrou biblických vied na Rímskokatolíckej cyriло-metodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského, pracovisko Badín v rámci príprav na jubileum 1150. výročia príchodu svätých Cyrila a Metoda na naše územie, ktoré bude slávené v roku 2013.

Veľkonočné „Nebojte sa!“

Moc Kristovho kríža a vzkriesenia je väčšia ako všetko zlo, z ktorého by človek mohol a musel mať strach. Kristus po svojom zmŕtvychvstaní povedal apoštolom a ženám: „Nebojte sa!“ Tieto slová potrebujeme dnes možno viac ako kedykoľvek predtým. Je potrebné, aby zosilnila istota, že existuje Ten, kto drží ruku osudu tohto pomineuteľného sveta, kto má v rukách klúče od smrti a podsvetia, kto je Alfou a Omegou. A ten niekto je **LÁSKA** ... Len On sa môže plne zaručiť za slová „**NEBOJTE SA!**“

(Podľa knihy Jána Pavla II. „Prekročiť prah nádeje“)

Liturgický kalendár

3.4. - 4. pôstna nedea

10.4. - 5. pôstna nedea

17.4. - Kvetná nedea

21.4. - Zelený štvrtok - Pamiatka Pánovej večere

22.4. - Veľký piatok

23.4. - Biela sobota

24.4. - Veľkonočná nedea - Nedea Pánovho zmŕtvychvstania

Láska???

Bolest dieťaťa je aj bolestou matky. Dobrá mama prežíva všetko so svojím dieťaťom. Keď trpí dieťa, rovnako (alebo viac?) trpí aj jeho matka. Boh nechal trpieť a zomrieť vlastného syna pre nás. Kto z nás by toho bol schopný? Príšť o vlastné dieťa, aby zachránil cudzie?! A keby ešte vedel, že toto zachránené dieťa si to nebude vážiť, bude obetou pohradať...

Predstavte si, že náhodou zachytíte v rádiu správu o novej mutácii nebezpečnej chŕpky. Nevenujete tomu pozornosť. Avšak po krátkej dobe sú už bežné aj úmrtia a vírus sa tak rozšíri, že už ste nútenej tomu pozornosť venovať. Máte jedno dieťa - syna. Idete ho dať zaočkovať. Tam vám lekár povie, že váš syn má veľmi vzácnu krv, ktorá by mohla zachrániť všetkých pred strašnou epidémiou.

„Koľko tej krvi potrebujete?“ „Všetku!“ Vy zrazu stojíte pred rozhodnutím, či obetovať svojho syna a zachrániť všetkých ľudí na zemi alebo budete mať syna, ale všetci ľudia na zemi sa nakazia a zomrú.

Keď syn dobrovoľne súhlasil a sám povedal otcovi - „oci, ja chcem zomrieť, aby oni žili“, otec s neopísateľnou bolestou a slzami v očiach súhlasil. Nechal svojho jediného syna zomrieť, aby sa vyrabila vakcína proti hroznému vírusu, ktorý mal zničiť svet.

O tri dni bol pohreb. Okrem otca a zopár príbuzných neprišiel nikto! Okolo cintorína išli ľudia na bicykli, iní na kolieskových korčuliach, ďalší z krčmy, jedni na návštenu, iní z návštavy, jedni do práce, ďalší z práce,

ďalší do školy. Každý sa niekam ponáhľal, ale pohreb toho, vdaka ktorému si všetci teraz užívali život, nezaujímal nikoho.

Tu na zemi nikdy úplne nepochopíme, čo pre nás Boh urobil. Úplne to budeme poznáť až v nebi. Čím viac budeme vnímať a chápať lásku Boha, tým budeme vďačnejší.

„.... no dobre, Ježiško sa narodil, teraz zase zomrel, ako každý rok, nič nové. A vedaj aj tak vstane z mŕtvych a koniec koncov už to bolo dávno, čo ja s tým mám?“ - ľahostajnosť súvisí s povrchnosťou a nevďačnosťou. Bože, uviazol som na plytčine, porad, ako sa dostať na hlbšiu? Hlbšiu môžeme nájsť úprimnou úvahou o pravej láske pozerajúc sa na kríž.

Ježiš Kristus neprišiel utrpenie odstrániť ani ho vysvetliť, ani ospravedlniť, prišiel ho na seba vziať a tak ho premeniť: *Utrpenia tohto času nie sú hodné porovnávania s budúcou slávou, ktorá sa na nás má zjavíť.*

Hoci možno máme kríž ako okrasu alebo ruženec ako dekoráciu v aute, nikdy nezabudnime: kríž nás usvedčuje, že to, čo my hrdo nazývame „lásku“ je možno len sebaláskou, egoizmom alebo citom. Klúčová otázka znie: „Som schopný pre milovanú osobu znášať aj utrpenie alebo ju milujem preto, že z toho niečo mám (robí mi to dobre)?“ To druhé je skôr obchod. Pravá láska nie je možná bez obety a bez kríža. Meradlom lásky je obeta. Pravá láska musí boľieť. Láska k nám Ježiša tiež bolela. Jeho bolest však nekončí v hocijakom hrobe, ale v PRÁZDNOM HROBE!

© Michal Lajcha, kaplán

Blúdenie, útek, mágia, obrátenie

Nedávno som objavil jedno sptytovanie svedomia, ktoré môže byť dobrou pomôckou pre tých, čo sa chcú dobre vyspovedať. Prekvapilo ma ale, že skoro polovica textu bola o poverách rôzneho druhu a to v súvislosti s prvým Božím prikázaním. „Ja som Pán, Boh tvoj, nebudeš mať iných bohov okrem mňa!“ Nikdy som ani len netušil, že by sa ľudia mohli zaoberať aj takými parareligioznými praktikami. Ku komu sa to vlastne oni utiekajú a koho to prosia o radu?

Nechcem teraz o tomto jave, ktorý je veľmi rozšírený v súčasnom svete hovoriť. Je to nielen v nevzdelaných a primitívnych kruhoch, ale aj vo veľkomestách sveta. Stretol som sa s jednou mladšou osobou, ktorá nemala správnu orientáciu o problémoch svojej mladosti. Blúdila a hľadala si cestu a šťastie aj v poverách, no nakoniec sa vrátila a v krátkosti opísala svoje cesty, blúdenie i návrat.

Snáď úprimné a pravdivé vyznanie pomôže nájsť potrebné prostriedky tisíckam mladých, ale i starších dnešných čias.

Vyznanie

Pochádzam z početnej kresťanskej rodiny, ktorá bola oddaná Bohu i Cirkvi. Moji rodiča, bratia i sestry boli praktickí veriaci. Každodenňa modlitba rodiny bola povinná. Toto všetko mi bolo veľmi drahé a normálne v detstve. Avšak vojenčina a

priateľstvá urobili svoje. Zrejme som nebol veriaci v pravom zmysle slova. Viera sa mi stala tradíciou. Chodieval som na nedeľné sv. omše, ale to bolo druhoradé. Čo by povedali susedia, keby som nešiel na sv. omšu? Zarmútil by som rodičov a to som v žiadnom prípade nechcel. A stalo sa čosi zvláštne, podivuhodné mne samému, nevysvetliteľné. Zlo ma pritahovalo viac ako dobro. Upadal som zo zlého do horšieho. Jediná osoba, ktorej som veril, bola rehoľná sestra - z mojej bližszej rodiny. Ona ma vždy usmernila na správnu cestu - navrátila k Ježišovi, ale ja som si pomyslel: ved' čo iné by ona mohla hovoriť. Pekne som ju vypočul, a znova šiel svojou cestou. Svoje zlé skutky som skrýval kvôli starým rodičom. Bratia i sestry zbadali na mne zmenu, aj ma upozorňovali, ale ja vo svojej drzosti som to všetko odmietal. Nakoniec ma už všetko omrzelo, preto som sa rozhodol „utieť“ do Nemecka, mysliac takto utieť i od seba a od situácie, v ktorej som sa nachádzal. Ked' som prišiel do istého mesta v Nemecku, cítil som sa úžasne osamelý. Pokúsil som sa modliť, sediac na jednej lavičke, ale márne. Nič ma nenapíňalo. Smútok, smútok a len smútok. Vedel som, že ma sprevádzza jedine ruženec mojej matky a to mi dalo silu vstať a ísť

hľadať ubytovanie. V ten istý večer som zašiel do kaviarne a tam som stretol dvoch rodákov, takže s jazykom nebol problém. Po zoznámení som zistil, že sú mi podobní a tak začalo naše priateľstvo. Cez deň niečo zarobiť, v noci utratiť! A takto dni prechádzali. O ženbe som nerozmýšľal. Ved' som mladý, mám práve 32 rokov. Načo záväzky, myslel som. Sloboda, život - to sa žia da. Zaujímavé, ani to ma neobšťastňovalo. Naopak, nepokoj bol vo mne ešte väčší. V jeden večer, keď sme so spoločníkmi vyvádzali v kaviarni, príde k nám akási dievčina a ponúka veštenie. Pohrdliovo som sa usmial, ale preto, že som to ešte neskúšal, súhlasil som. Všetko mi uhádla. Šok. Ako to vie? Prvý raz ma vidí. Keď zbadala moje prekvapenie, uistila sa, že môže robiť, čo chce. Ľahko ma presvedčila, že musím prijať akúsi guličku, ak chcem byť šťastný, ja i všetci moji. Šťastný - kto by nechcel byť? Privolil som, tešiac sa na šťastie. Ale beda, práve vtedy vo mne nastal ešte väčší chaos. Nevydržateľný nepokoj ma nútí vrátiť sa späť, domov. Nepoznal som ani sám seba. Zostala mi jediná nádej -

ohlásiť sa svojej príbuznej rehoľnej sestre a povedať jej, kam som až došiel.

Ona bola moju jedinou nádejou v beznádeji. Ohlásil som sa jej hneď po prechode hraníc, pevne stláčajúc guličku v ruke. Si ty katolík? Bola jej prvá otázka. Zahod' guličku! - prvý rozkaz. Nemôžem. Pomôž mi ináč ... Odporučila mi jedného pátra, ktorý pekne pracoval s mládežou a v ten deň sme spolu išli za ním.

Požiadal som o svätú spoved', ktorú som si dovtedy nikdy takto nevykonal. Zabudol som na čas, ale aj páter mal pre mňa čas. Tri hodiny boli potrebné, aby sa moje srdce obmäckilo. Milosť Božia sa vtedy na mňa vyliala v prehojnej miere. Gulička je zahodená ďaleko, akoby jej nikdy nebolo.

Najdôležitejšie je, že som sa stal skutočne iným človekom. Môj život nadobudol nový zmysel. Stal som sa skutočným veriacim, ktorý teraz vie, čo je obrátenie. Stretnutie s Ježišom vo sviatosti pokánia zmenilo môj život.

Z chorvátskeho originálu preložila
rehoľná sestra Sapientia

Kto je pre teba Ježiš Kristus?

Čo hovoria ľudia a čo Jeho učeníci, kto je Ježiš Kristus? Táto otázka je daná taktiež všetkým nám. Je to nezastupiteľná otázka v našej viere. Naša večná spása závisí od toho, aké stanovisko sme zaujali vo vzťahu k Ježišovi Kristovi. On je základný kameň, na ktorom je postavený dom našej spásy. Ježiš Kristus je meno od Boha dané ľuďom, skrze ktoré môžeme byť spasení. Je to výslovné učenie Svätého písma. Boh tak miloval svet, že poslal svojho jednorodeného Syna, aby každý, kto uverí v Noho, mal život večný. Preto i my musíme dať svoju odpoveď na otázku, kto je pre nás Ježiš Kristus. Ježiš Kristus je skutočne najvýnimočnejšia

osobnosť, ktorú kedy svet spoznal. Čím dôkladnejšie študujete Jeho život, tým viac vás dojíma.

Dokonca aj skeptici a ateisti uznávajú Ježišovu výnimočnosť.

Francúzsky mysliteľ a ateista Renan povedal: „Akákoľvek beznádejná budúcnosť môže prísť, jedno je isté: Ježiš nikdy nebude prekonaný.“

Rousseau, takisto známy francúzsky mysliteľ, porovnáva Ježiša so Sokratom vyhlásiac: „Ako život a smrť Sokrata boli utkané z múdrosti - život i smrť Ježiša boli od Boha.“

Nemecký básnik a dramatik Johann Wolfgang Goethe nazval Ježiša božstvom ... svätým človekom, napíšuc: „ak sa Božstvo niekedy objavilo na zemi, bolo to v osobe Ježiša Krista.“

Nositel Nobelovej ceny Alexander Solženicin otvorené hovorí o svojej viere v Ježiša Krista i o tom, ako ho za pobytu v gulagu lekár židov získal pre vieru v Krista.

Lev Nikolajevič

Tolstoj, slávny ruský spisovateľ, väčšiu časť svojho života prežil ako ateista, ale pred koncom života vyhlásil: „Tridsať päť rokov svojho života som prijímal svet ako nihilista - nie ako revolucionárny socialista, ale ako človek, ktorý nič neverí. Pred piatimi rokmi prenikla do mňa viera. Uveril som v doktrínu o Ježišovi a celý môj život zažil zázračnú premenu - život i smrť prestali byť zlé. Namiesto zúfalstva som zakúsil spokojnosť a šťastie, ktoré smrť nemôže odohnať.“

Pravdepodobne najväčší literárny génius čias, William Shakespeare povedal pred smrťou: „Odovzdávam svoju dušu do rúk Boha, svojho Stvoriteľa, úplne veriac v Ježiša Krista, svojho Spasiteľa.“

Karol Barth, jeden z vedúcich intelektuálov minulého storočia, známy ako „veľký švajčiarsky mysliteľ“, na otázku, aká je jeho najhlbšia myšlienka, ktorú kedy vyrieadol, odpovedal: „Ježiš ma miluje. Viem to.“

Spomenuté výpovede o Ježišovi Kristovi sú pekne vyjadrené a nám ako veriacim vzácne, že velikáni našich dejín takto prezívali Krista.

Ale pre nás a pre našu spásu je najdôležitejšie a najužitočnejšie prijať Petrovo vyznanie viery v Krista a spolu s ním

odpovedať Ježišovi: „Ty si Kristus, Pomazaný Boží.“ „Kristus“ je grécky preklad hebrejského výrazu „Mesiáš“, a znamená „Pomazaný.“ Toto pomenovanie je pre Ježiša vlastné meno, pretože On dokonale

plní Božské poslanie, ktoré názov označuje.

V Izraeli vlastne v Božom mene boli pomazaní ľudia, posvätení pre poslanie, ktorým ich Boh poveril. Tako to bolo s kráľmi, kňazmi a zriedkavejšie s prorokmi. Predovšetkým to takto muselo byť s Mesiášom, ktorého Boh poslal, aby konečne nastolil Jeho kráľovstvo. Mesiáš musel byť pomazaný Duchom Pánovým, zároveň ako kráľ i kňaz, ale aj ako prorok.

Ježiš prijal vyznanie viery, ktorou ho Peter už vtedy uznal za Mesiáša, oznamujúc už vtedy blízke umučenie Syna človeka. Ježiš dal jasne na vedomie, že On je Ten, „ktorý prišiel z neba“ (Jn 23,13), aby ľuďom dal nový život skrzes svoje vykupiteľské poslanie sluhu trpitelia: „Syn človeka (...) neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých.“ (Mt 20,28).

P. Mijo Nikič, SJ

Z chorvátskeho originálu preložila
rehoľná sestra Sapientia

Márnotratná láska

Nie všetko, čo sme v živote urobili, bolo dobré. Dodnes sa za niektoré veci hanbíme. Oživovanie spomienok na vlastné zlyhanie bolí. Najviac trápi ubližovanie druhým. Vedieť, že som príčinou utrpenia iného človeka, je deprimujúce. Ale žiaľ, stáva sa to. Ak sme sa odvtedy zmenili a bolo nám odpustené, vnímame minulosť ako podnet k novému začiatku.

Podobenstvo o márnotratnom synovi v Lukášovom evanjeliu (15,11-32) rozpráva o zrade a odpustení v skutočnej Otcovej láske. Hrdinom dojímavého príbehu je najmladší syn, ktorý povedal otcovi: „Otec, daj mi časť majetku, ktorá mi právom patrí.“ Otec spravodlivo rozdelil majetok. V tej dobe pýtať si od otca majetok ešte pred jeho smrťou bola strašná vec. Syn akoby svojmu otcovi hovoril: Žiješ už príliš dlho. Čakal som na tvoju smrť, aby som si mohol zobrať dedičstvo, ale ty nie a nie zomrieš. Už sa mi nechce čakať. Daj a ja pôjdem. Je to hrozný postoj, ale aký pravdivý! Aj v dnešnej dobe to tak funguje. Koľkí by chceli, aby Boha nebolo, aby bol mŕtvy, aby všetko patrilo im. Tým ale zabijame seba, nie druhých. Sami si podkopávame cestu životom. Cítil sa dospelým a chcel si užívať slobodu, plními dúškami. Bral všetko, čo mu svet ponúkol. Nepýtal sa, či smie, on jednoducho chcel. Ničnerobenie, nemravný život. Čas plynul a s pribúdajúcimi dňami sa výška jeho peňazí dostávala k nule. Možno tomu neveril a stále si myslel, že situácia sa zázračným spôsobom otočí a on bude zase hore. Ako tolkokrát. Nič také sa nestalo. Potom nastala chvíľa, ktorej sa veľmi bál. Padol na samé dno. Nemal vôbec nič. Zostali len výčitky nad hýrivým životom a premárnenými peniazmi, ktoré jeho otec tak fažko zarobil. Vtedy mu ešte chýbala odvaha vrátiť sa. Bol

príliš hrdý. Netúžil po pokore. A už vôbec nie pred otcom. Stáva sa pastierom svíň. Táto práca ho načisto dorazí. Premáhajú ho nielen výčitky, ale aj hlad. Neraz so závisťou hľadí na prasatá, ako sa napchávajú strukmi. Aj on by niečo zjedol. Nebolo však čo. Vtedy si spomenie na domov. Otca, o ktorom si myslel, že ho už nemá čo naučiť. Na všetky miesta, čo mu boli také milé. Ako rád by znova zažil otcovu veľkorysosť a lásku. Ale má na ňu ešte právo? Smie sa vrátiť po tom všetkom? Čo mu povie? Čo si o ňom pomyslia iní? Priveľa otázok. Najsúkromnejšie odmieta. Postupne si však uvedomuje, že túži po návrate, po otcovi, po čistom svedomí, zmierení. Vie, že sa v živote veľmi zmýlil. Stratil veľa dní. Nekonečné trápenie. Nakoniec si povie: „Vstanem, pôjdem k svojmu otcovi a poviem mu: Otče, zhrešil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa tvojím synom! Prijmi ma ako jedného zo svojich nádenníkov.“ I vstal a šiel k svojmu otcovi. Keď sa stratený syn vrácal domov, ešte bol ďaleko, a otec ho už videl.

Bolo mu ho ľuto. Pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho. Pre židovskú kultúru je úplne nenormálne, aby starý bohatý muž utekal. Oni vždy kráčali dôstojne, nikdy sa ani neponáhali. Kristus nám opisuje otca, dôstojného muža, ktorý uteká v ústrety pastierovi svíň. Boh od radosti, že sa mu domov vracia syn, nepozerá na nič, zabúda na svoju dôstojnosť a postavenie. Nevieme si celkom predstaviť ani to, čo znamená **objímať a bozkávať** pastiera svíň. Vieme, že je to nepríjemné. Otec v podobenstve nehľadí na nič. Kristus nám tým hovorí, že neexistuje hriech, ktorý by Boha zastavil, ktorý by Mu zabránil objať svojho syna. Takto sa správa Boh k človekovi, ktorý sa vracia domov. Vždy ho berie ako

svojho syna. Nie nádenník, nie otrok, ale syn. Nové rúcho, obuv, prsteň na ruku. Boh sa nás nikdy nevzdáva. Ked' hrešíme, padáme vo svojich vlastných očiach a v očiach ľudí, ale nikdy nie v Božích. Koľko pokoja a radosti prežili ich srdcia. Šťastný otec dal pripraviť hostinu, lebo „tento syn bol mŕtvy a ožil, bol stratený a našiel sa.“

My všetci sme tí márnotratní synovia a dcéry. Učíme sa žiť. Niekoľko smerujúcich k deťom a mládeži, ale aj k iným skupinám bez rozdielu veku. Možnosti, ako neustále ožívať spoločenstvo, pomáhať a ochraňovať skutočné hodnoty prostredníctvom aktivít vo farnosti je dosť, no väčšinou na ich realizáciu chýbajú finančné prostriedky.

Jednou z možností, ako môže občianske združenie **LAVÍNA Partizánske** získať finančné prostriedky, je získanie 2% zo zaplatenej dane zárobkovo činných členov našej farnosti. Mechanizmus poukazovania je známy a jednoduchý. Stačí vyplniť „Vyhľásenie o poukázaní sumy do výšky 2% zaplatenej dane“, spoločne s „Potvrdením o zaplatení dane za rok 2010“ a doručiť ho Daňovému úradu v mieste trvalého bydliska. Termín je najneskôr do 30. apríla 2011!

Tlačivo „Vyhľásenie o poukázaní sumy do výšky 2% zaplatenej dane“ nájdete na web stránke svojej farnosti Božského Srdca Ježišovho, Partizánske-mesto: <http://farape.webnode.sk/lavina-partizanske/a2-dane/>

Tlačívá s vyplneným prijímateľom 2% dane, ktorým je občianske združenie **LAVÍNA Partizánske**, sú tiež stále k dispozícii vo farskom kostole.

Tento nás príspevok vo výške 2% zaplatenej dane bude jednak zreteľný vyjadrením našej príslušnosti k svojej farnosti, ale predovšetkým darom, ktorým podporíme aktívny život vo farnosti. Treba zdôrazniť, že poukázanie 2% dane neznamená pre nás žiadny

si svoj kríž. Ak nenájdeme cestu k milosrdnému Otcovi, stávajú sa z nás zatrpknutí ľudia, zranení hriechom. Možno už ani nehľadáme východisko. Len tak prežívame. Dvadsať štyri hodín denne máme pocit, že to všetko je absurdné. Ježiš v Lukášovom evanjelii hovorí, že vždy sa môžeme vrátiť. Najťažšie je premôcť sa a priznať si chybu. Ak sa rozhodneme prísť naspať, nebudem terčom posmechu. Práve naopak. Ľudia, na ktorých nám záleží i Boh sa budú radovať.

Dominika

Podporte aktivity vo svojej farnosti (poukážte 2% z dane)

Koncom uplynulého roka bolo založené občianske združenie **LAVÍNA Partizánske**, ktorého cieľom je finančne podporovať rôzne zmysluplné aktivity vo farnosti. Ide predovšetkým o podporu aktivít smerujúcich k deťom a mládeži, ale aj k iným skupinám bez rozdielu veku. Možnosti, ako neustále ožívať spoločenstvo, pomáhať a ochraňovať skutočné hodnoty prostredníctvom aktivít vo farnosti je dosť, no väčšinou na ich realizáciu chýbajú finančné prostriedky.

Jednou z možností, ako môže občianske združenie **LAVÍNA Partizánske** získať finančné prostriedky, je získanie 2% zo zaplatenej dane zárobkovo činných členov našej farnosti. Mechanizmus poukazovania je známy a jednoduchý. Stačí vyplniť „Vyhľásenie o poukázaní sumy do výšky 2% zaplatenej dane“, spoločne s „Potvrdením o zaplatení dane za rok 2010“ a doručiť ho Daňovému úradu v mieste trvalého bydliska. Termín je najneskôr do 30. apríla 2011!

Tlačivo „Vyhľásenie o poukázaní sumy do výšky 2% zaplatenej dane“ nájdete na web stránke svojej farnosti Božského Srdca Ježišovho, Partizánske-mesto: <http://farape.webnode.sk/lavina-partizanske/a2-dane/>

Tlačívá s vyplneným prijímateľom 2% dane, ktorým je občianske združenie **LAVÍNA Partizánske**, sú tiež stále k dispozícii vo farskom kostole.

Tento nás príspevok vo výške 2% zaplatenej dane bude jednak zreteľný vyjadrením našej príslušnosti k svojej farnosti, ale predovšetkým darom, ktorým podporíme aktívny život vo farnosti. Treba zdôrazniť, že poukázanie 2% dane neznamená pre nás žiadny

výdavok naviac, ale je súčasťou 19% daní, ktoré zo zákona nenávratne odvádzame štátu.

Na stránkach tohto časopisu by sme chceli postupne informovať o výške získaných prostriedkov, o vami podporených aktivitách a na prelome rokov uverejniť v skrátenej forme správu o činnosti za uplynulý kalendárny rok.

Občianske združenie **LAVÍNA Partizánske** je otvorenou organizáciou a potešíme sa každej novej členskej prihláške. Prihlásenie sa za člena je dobrovoľné a bezplatné a reprezentuje slobodnú vôľu

jednotlivca pracovať pre zámery združenia. Prihlášku nájdete tiež na web stránke <http://farape.webnode.sk/lavina-partizanske>

Identifikačné informácie pre právnické osoby, ktoré chcú podporiť občianske združenie farnosti:

Názov neziskovej organizácie:

LAVÍNA Partizánske

Sídlo: Námestie SNP 949/20, 958 01 Partizánske

Právna forma: Občianske združenie

IČO: 42019214

Ing. Andrej Bezák

Piotr Rubik na Slovensku

Aj keď Piotr Rubik zavítal na Slovensko už po treći raz za posledný rok, v Bratislave koncertoval po prvýkrát. Skladateľ, ktorého preslávili diela symfonickej populárnej hudby pre orchester, divadlo a film, vystúpil počas posledného februárového víkendu v Národnom tenisovom centre v Bratislave. A my sme nesmeli na koncerty chýbať ☺. Fenomén Rubik naplnil celý autobus farníkmi z nášho mesta. V sprievode našich knázov vdp. dekanu Miroslava Baláža a vdp. kaplána Michala Lajchu sme sa vybrali hudobne i duchovne obohatiť. Hudba, ktorú Piotr Rubik prináša, je pre mnohých obrovským zážitkom a povzbudením. Hala Národného tenisového centra bola preplnená fanúšikmi umelca, ktorý spolu s kolektívom odohral viac ako dvojhodinové koncertné vystúpenie s názvom „The best of“. Ide o spojenie viacerých doteraz skomponovaných diel zo súborného diela Triptych svätokrížsky. Najznámejšou časťou je oratórium Tu es Petrus (Ty si Peter), ktoré pripravil na počest rodáka, pápeža Jána Pavla II.

Piotr Rubik sa predstavil spolu so 120-členným orchestrom, zborom a šiestimi sólistami. Hned na úvod zaznela pieseň Quo vadis, Domine?, po ktorej nasledoval dlhý rad známych hitov. Počas koncertu odznelo viacero piesní, ktoré sa týkali poľského pápeža a to aj z toho dôvodu, že 1. mája bude v Ríme slávnostne blahorečený. Dirigent divákom pred každou piesňou opísal jej história a pôvod. Koncert si užívali aj samotní sólisti, ktorí predvedli nielen bravúrne spevácke výkony, ale aj tanec, či pieseň prespievanú do slovenčiny. Standing ovation trvalo prakticky celú druhú polovicu koncertu a vyvrchilo viacnásobnými príďavkami, po ktorých publikum nechcelo umelcov pustiť z pódia. Verím, že každý z nás odchádzal z koncertu plný nadšenia a zimomriavok ☺. Ak si chcete vypočuť monumentálne dielo Piotra Rubika ešte raz, koncertovať sa chystá v máji v Brne a najbližší koncert na Slovensku ohlásil 19. novembra v Košiciach.

Boris

On

Cítil si niekedy túžbu urobiť niečo príjemného pre niekoho, koho máš rád?

To sa k tebe prihovára On, cez Ducha Svätého.

Cítil si niekedy smútok a samotu i napriek tomu, že niekto blízky bol vedľa teba?

To sa k tebe prihovára On, ktorý si ľa vybral prostredníctvom svojho Syna Ježiša Krista.

Myslel si na niekoho, kto ti je milý, nevidel si ho dlhú dobu a zrazu sa objaví?

Tak to zariadił On, pretože náhody neexistujú!

Dostał si už niekedy niečo úžasného, čo si si ani nedovolil priať?

To zariadił On, ktorý dobre pozná všetky tajomstvá, ktoré si uchovávať vo svojom srdci.

Bol si v ľažkej situácii a nevedel si, ako ju riešiť? A zrazu sa našlo riešenie?

To pomáha On, ktorý stále berie naše problémy do svojich rúk a pomáha nám ich riešiť.

Cítil si už niekedy veľkú túžbu, smútok vo

svojej duši a zrazu, ako hrejivý balzam, pocítiš nevysvetlitelný pokoj, ktorý zaplaví tvoje bytie?

To On, ktorý ľa utešuje vo svojom náručí ... a dodáva ti nádej.

Cítil si sa už tak unavený životom, že si chcel umrieť ... a zrazu si pocítiš, že máš dosť síl, aby si pokračoval na svojej ceste s novou energiou?

To On. Je po tvorom boku ... a sprevádza ľa svoju láskou po ceste tvojho života ... Všetko ide lepšie, keď nás viedie On!

Myslíš si, že toto posolstvo si dostal náhodou?

To On sa dotkol môjho srdca ... Nechal ma spomenúť si na teba, pretože si mojím priateľom, pretože máš cenu v Jeho očiach a zároveň v mojich ... Nechaj Ho, aby sa dotkol i tvojho srdca a prostredníctvom teba poslal toto posolstvo i tvojim priateľom ... Pretože všetci potrebujeme vedieť, že On je stále s nami! Podelme sa so všetkými o nesmiernu Jeho lásku. Lásku Božiu.

Vďaka ti, Božel!

prevzaté a upravené

BOL SME PRITOM

Duchovné cvičenia v Piešťanoch

V dňoch 17. až 20. marca 2011 sme sa opäť stretli na duchovných cvičeniaci v Piešťanoch. Duchovné cvičenia prebiehali v krásnych priestoroch exercičného domu s pátom Humbertom Virdzkom spolu s Martou Uchalovou, zástupkyňou Inštitútu Nepoškvrneného Srdca Panny Márie z Košíc. V prednáškach zaznela aj citácia z kázne pápeža Benedikta VI. z Fatimy. Oslovili nás hlavne tri otázky: „**Kto má čas na to, aby počúval Jeho slovo a nechal sa osloviť Jeho láskou? Kto bdie v noci pochybností a neistoty so srdcom bdelým v modlitbe? Kto očakáva zornicu nového dňa s horiacou sviecou viery?**“

Viera v Boha otvára človeku horizont istej nádeje, ktorá nesklame. Ukazuje pevný základ, o ktorý možno bez obáv opriť vlastný život, vyžaduje si úplné odovzdanie sa v dôvere do rúk Lásky, ktorá podopiera tento svet.“

Čas prebiehal v modlitbách večeradiel s ružencom v ruke. Uvedomovali sme si silu modlitieb v silenciu, ktoré je bezpodmienečnou podmienkou pre plné prežitie tohto času stráveného s Bohom. Škoda, že silu modlitby nedoceňujeme v bežnom živote. Neučíme deti modliť sa s radosťou a brať modlitbu ako súčasť života - ako dýchanie.

Na túto tému sa vyjadrila aj Mária Simma z Rakúska, ktorá má dar rozprávať sa s dušami v očistci. Písala: Nezabúdajme, že modlitba detí má obrovskú moc nad Božským Srdcom. Naučme ich modliť sa a veľmi si vezmú k srdcu modlitbu za duše v očistci. Spomínam si na malé dievčatko, ktorému som hovorila o dušiach. Nakoniec som jej povedala: „Teraz sa budeš modliť za duše všetkých svojich príbuzných a všetkých priateľov, čo už zomreli. Chceš ísť k Ježišovi a poprosiť Ho?“ Išla pred Ježiša a o päť minút

sa vrátila. Spýtala som sa jej: „Čo si žiadala?“ Odvetila mi: „Žiadala som oslobodiť všetky duše z očistca.“ Táto odpoveď sa ma hlboko dotkla, pretože ja som bola trochu skúpa v mojej žiadosti. Maličká však hneď pochopila, o čo bolo treba prosiť. Deti majú naozaj okamžitú pravú dôveru. Preto aj so svojimi modlitbami dosiahnu od Boha tak veľa. Všimnime si aj dôchodcov a všetkých tých, čo majú dosť voľného času. Často idú na sväté omše a svojimi modlitbami môžu nazhromaždiť veľké poklady milostí nielen pre seba samých, ale aj pre ich zosnulých a tisíce ostatných duší.

Josemaria Escrivá píše: **Aj keď sa na tolkých miestach odporuje pravde, ty mlč, modli sa, kajaj sa a čakaj. Pretože aj v dušiach, ktoré sú zdánivo stratené, ostáva až do posledného dychu zachovaná schopnosť opäť milovať Boha.** Preto sa my všetci s nádejou modlíme za všetkých, ktorí ešte nenašli cestu k Bohu a veríme, že to bude čo najskôr.

„V týchto časoch všade okolo nás pocítujeme ovzdušie strachu pred krížom, pred Pánoným krížom. Každú životnú nepríjemnosť hneď nazývame „krížom“, nie sме schopní postaviť sa k nej ako Božie deti. Znášať ju, pocíťovať jej nadprirodzenú hodnotu. Ide to až tak daleko, že sa na cestách mnohokrát odstraňujú kríže, ktoré tam postavili naši predkovia!“

Nesmieme však zabudnúť na základnú pravdu života. **Ked' máme dušu naplnenú vierou, budeme všetkému, čo sa deje ne tejto zemi, pripisovať iba relatívny význam. Pán a Jeho Matka nás neopustia. Vždy, keď to bude potrebné, budú pri nás stáť, aby naplnili srdcia svojich pokojom a istotou.**

Zároveň Vás pozývam na duchovné cvičenia do Nitrianskeho Rudna dňa 12.-15.5.2011.

Aurika

Stretnutia

K našej ľudskej prirodzenosti patrí, že prežívame svoj život v spoločenstve s inými. A tak počas života každý z nás zažije množstvo najrozmanitejších stretnutí. Niektoré sú dlhodobé, iné kratšie, niektoré náhodné, iné plánované, niektoré radostné, iné smutné. Niektoré sú pre nás život nutné, zbytočné však asi nie, pretože každé stretnutie s iným človekom by malo byť pre nás prínosom, i keď nemusí byť vždy príjemné a podľa našich predstáv.

Spomínam si, ako som ešte počas pôsobenia na škole preberala s istou skupinou štvrtákov tému s názvom Stretnutia. Bola to úvodná téma do liturgiky, ktorá bola obsahom učebných osnov a mala deti uviesť do hlbšieho chápania života Božieho ľudu. Hovorili sme o vyššie uvedených stretnutiach a viac sme sa vtedy zamýšľali nad stretnutiami plánovanými, konkrétnejšie nad tými, keď nás niekto na stretnutie pozve. Deti v skupinách riešili modelové situácie, teda v čom by spočívala ich príprava, ak by dostali pozvanie na oslavu kamarátových narodenín, na nejaké športové stretnutie, na prieskumnú výpravu za istým indiánskym kmeňom, pozvanie do divadla, na stretnutie s nejakou slávnou osobnosťou, prezidentom, či dokonca na audienciu u pápeža. Bola som milo prekvapená, ako sa deti do jednotlivých situácií vzili a ešte viac, keď svoju prípravu prezentovali. Okrem detailov špecifických pre jednotlivé situácie sa deti pri všetkých prípadoch zhodli v troch podstatných veciach, na ktoré by sa nemalo pri stretnutí s niekým zabudnúť. Bolo to vhodné oblečenie, darček alebo nejaká vlastná aktivita ako prejav vdăčnosti, pozornosti a nakoniec vnútorná príprava (naladenie sa na stretnutie). Po tejto motivačnej aktivite nebolo pre deti ľahké prísť na to, kto nás pravidelne každú nedelu pozýva

na stretnutie a ako sa máme na stretnutie s Kristom pri slávení Eucharistie pripraviť. Pamätam sa, že ma potešilo, keď deti poukázali na to, že v nedeľu na svätú omšu by sme sa mali obliecť sviatočnejšie ako inokedy, lebo aj tým môžeme prejaviť úctu Pánu Ježišovi. A tak sme porozmýšľali, čo môžu v tejto veci urobiť samy deti a o čo poprosia mamičky.

Táto skúsenosť s deťmi v škole sa mi v poslednom čase dosť často vynára v pamäti, keď vidím, že mnohí prichádzajú na nedeľnú svätú omšu v rifliach. Niekedy nadobúdam pocit, akoby sa tento druh odevu stával kostolou uniformou. Podotýkam, že nemám

na mysli deti a ešte rastúcu mládež, ale dospelých. Námieta, že nie je dôležité, v čom prídem na svätú omšu, ale že vôbec prídem, je aj nie je opodstatnená. Opodstatnená je, ak niekto na iné oblečenie skutočne nemá a z praktického hľadiska je tento druh

odevu pre neho najvhodnejším. Ale ak niekto chodí elegantne oblečený do práce, vhodne oblečený na ples, koncert, do divadla, či na rôzne iné spoločenské stretnutia, potom je otázne, aké miesto zaujíma v jeho živote Boh, keď na stretnutie s Ním si obleče farmárske nohavice. Prvé a druhé Božie prikázanie je jasné a môže nám pomôcť zorientovať sa aj v tomto probléme. Nejde o zaťaženie svedomia, ale skôr o výzvu na prehodnotenie zabehnutých praktík. Nemali by sme zabúdať, že aj svojím oblečením na nedeľnej svätej omši dávame deťom príklad, vysielame signál, či ide o bežnú alebo výnimočnú udalosť.

Ak ju my sami budeme vnímať ako výnimočnú udalosť, potom budeme aj vnútorne lepšie pripravení - disponovaní na stretnutie s Kristom a celkom iste Mu budeme chcieť položiť na oltár aj nejaký duchovný dar.

Alžbeta Bezáková

ZAMÝSLENIE

A tak si volím ...

Je ticho. Skoro ráno. Káva je horúca, obloha je stále čierna. Svet ešte spí. O niekoľko minút príde nový deň. Bude kričať spolu so stúpajúcim slnkom. Hluk dňa vymení ticho svitania. Pokoj samoty preruší rozhodnutia a horúce termíny v priebehu dňa. Nasledujúcich 12 hodín budem vystavený/á požiadavkám dňa. Teraz je ten moment, kedy sa musím rozhodnúť. Mám slobodu si zvoliť. A tak si volím ...

VOLÍM SI LÁSKU ... Nič neospravedlňuje nenávist. Neexistuje žiadna nepravosť, ktorá by ospravedlňovala horkosť. Volím si lásku. Dnes budem milovať Boha a všetko to, čo miluje Boh.

VOLÍM SI RADOŠT ... Pozývam môjho Boha, aby sa stal Pánom všetkých situácií. Odmietam pokušenia byť cynický/á - nástroj lenivého mysliteľa. Odmietam vidieť ľudí inak, ako ľudské bytosti stvorené Bohom. Odmietam vidieť problémy inak, než ako príležitosť vidieť v nich Boha.

VOLÍM SI POKOJ ... Budem žiť v odpustení. Odpustím, aby som mohol/mohla žiť.

VOLÍM SI TRPEZLIVOSŤ ... Budem prehliadať ťažkosti sveta. Miesto toho, aby som niekoho preklinal/a za to, že mi vzal miesto, sám/sama mu ho vopred ponúknem. Namiesto toho, aby som sa sťažoval/a, že musím dlho čakať, podákujem sa Bohu za to, že mi ponúkol v tomto čakaní čas na modlitbu. Miesto zatímania pŕstami nad novými úlohami - postavím sa im s radosťou a odvahou.

VOLÍM SI VĽÚDNOSŤ, PRÍVETIVOSŤ ... Budem milý/á k chudobným, pretože sú osamelí. Budem milý/á k bohatým, pretože sa boja; Milý/á k neprívetivým, pretože takto jedná so mnou Boh - je ku mnene vľúdný, láskavý, milosrdný a trpežlivý.

VOLÍM SI DOBRO ... Radšej pôjdem bez eura, než by som mal/a kráčať s takým eurom, ktoré bolo nečestne získané. Radšej sa nechám prehliadať, než by som sa mal/a chváliť. Radšej budem vyznávať svoju vinu, než by som mal/a odsudzovať a obviňovať.

VOLÍM SI DÔVERU A POCTIVOSŤ ... Dnes splním všetky svoje sľuby: Môj dlžník nebude ľutovať to, že mi dôveruje. Moji spoločníci nebudú musieť pochybovať o mojom slove. Moja manželka/manžel nebude musieť pochybovať o mojej láske. A moje deti sa nebudú musieť triať strachom, že ich otec alebo mamička nepríde domov.

VOLÍM SI JEMNOSŤ ... Nič sa nedá získať silou. Volím si byť jemným/jemnou. Ak náhodou zvýšim počas dňa hlas, tak nech to je len počas modlitby. Ak zatnem päste, tak len počas modlitby. Ak budem mať náhodou nejaké požiadavky, tak len voči sebe.

VOLÍM SI SEBAOVĽÁDANIE ... Som duchovné bytie. Po tom, čo moje telo zomrie, budem sa vznášať. Odmietam všetko, čo odporuje večnosti. Budem opitý/á len a len radosťou. Bude ma spaľovať iba moja viera. Budem ovplyvnený/á iba Bohom. Umožním Ježišovi, aby bol mojím jediným učiteľom.

Ovocie Ducha Svätého je LÁSKA, RADOSŤ, POKOJ, ZHOVIEVAVOSŤ, LÁSKAVOSŤ, DOBROTA, VERNOSŤ, MIERNOSŤ, ZDRŽANLIVOSŤ.

V tento deň sa zaväzujem k tomuto všetkému. Ak uspejem, vzdám vďaku. Ak sa mi nepodarí dodržať svoj záväzok, budem hľadať Jeho milosť. A potom, ak deň dospeje do svojho konca, položím si hlavu na vankúš a budem pokojne odpočívať - v pokoji, ktorý predchádza všetko pochopenie.

Boris

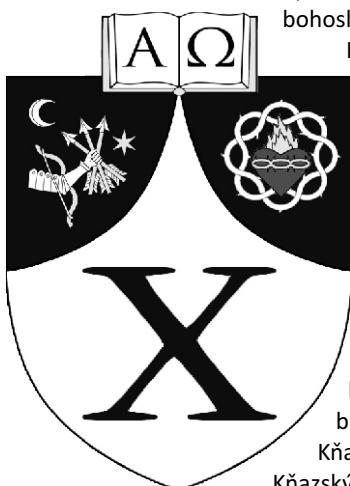

Správy z Banskobystrickej diecézy

Nový erb seminára

Kňazský seminár sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici - Badíne má od roku 2011 nový erb. Predchádzajúci erb neboli totiž zaregistrovaný a nespĺňal niektoré podmienky Heraldickej komisie Ministerstva vnútra SR.

V Kňazskom seminári sa preto začiatkom akademického roka 2010/2011 vytvorila skupina

bohoslovov poverená tvorbou nového erbu. Martin Pečarka, Martin Kováč, Marián Juhaniak a Ján Jáger poskytli členovi heraldickej komisie pánovi Zdenkovi G. Alexymu návrhy, ktoré následne odovzdali na registráciu príslušným cirkevným a štátnym organizáciám.

Tvorba erbov siaha do obdobia stredovekých rytierov a ich obsah odráža história samotných osôb i inštitúcií. Nový erb má tvar lomeného štítu rozdeleného na tri časti. V jeho centre sa nachádza na bielem poli modré písmeno X, symbol patróna seminára sv. Františka Xaverského.

V ľavom i pravom hornom rohu sú dve modré polia. Ľavé pole obsahuje ruku s lukom, šípmi, hviezdom a polmesiacom, ktoré boli súčasťou erbu banskobystrického diecézneho biskupa Gabriela Zerdahelyho, zriaďovateľa diecézneho Kňazského seminára sv. Karola Boromejského z roku 1807.

Kňazský seminár bol však v roku 1950 komunistickým režimom násilne zatvorený a ako inštitúcia zrušený.

Pravé pole obsahuje symbol Najsvätejšieho Srdca Ježišovho prevzatého z erbu banskobystrického diecézneho biskupa Rudolfa Baláža, ktorý v roku 1990 obnovil diecézny seminár a zasvätil ho patrónovi diecézy sv. Františkovi Xaverskému. V strede nad erbom sa nachádza otvorená kniha s písmenami alfa a omega, ktorá je všeobecne zaužívaným znakom kňazských seminárov vo svete.

Nový erb Kňazského seminára v Banskej Bystrici - Badíne sa stáva symbolom vyjadrujúcim jeho korene i súčasné poslanie a budú ho zobrazovať na všetkých dokumentoch vydávaných na pôde Kňazského seminára sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici - Badíne.

Banskobystrická diecéza si pripomenula 90. výročie vysviacky prvých biskupov

Spoločenstvo kňazov Banskobystrickej diecézy zídené spolu s biskupom Rudolfom Balážom si 23. februára 2011 v Kňazskom seminári sv. Františka Xaverského uctilo pamiatku prvých troch slovenských biskupov Kmeťku, Vojtaššáka a Blahu.

Vysvätení boli 13. februára 1921 v Nitre. Mons. Rudolf Baláž v homílii vyzdvihol príklad Mons. Mariána Blahu, svojho predchodcu v biskupskej službe.

„Tichým bude patriť zem, bolo heslo Mariána Blahu,“ uviedol biskup. Rudolf Baláž v homílii nevynechal spomienku na životné svedectvo ďalších dvoch biskupov, Karola Kmeťku a Jána Vojtaššáka a dodal: „Ďakujme Bohu za to, že sme dostali svojich biskupov.“ Ako podotkol, patrí im prejav oceniaja aj za protivenstvá, ktoré obetavo znášali vo svojom historickom kontexte. Spoločenstvo kňazov vyzval: „Prosme Pána, aby nám dal múdrost obstáť tam, kde si nás povolal.“

Podľa informácií z www.bbdieceza.sk

AKTUÁLNE

Sedem hlavných hriechov

Hriech je vedomé a dobrovoľné prestúpenie Božieho zákona. Alebo inými slovami ľudský skutok v protiklade s Božím zákonom. Je urážkou Boha a bližného. Je pravým zlom a pôvodom každého zla.

Sedem hlavných hriechov sa nazýva hlavnými preto, pretože z nich vychádzajú ostatné hriechy. Čiže sú akoby zárodkami ostatných hriechov. Samy o sebe ešte nie sú hriechmi, až vtedy, keď sa habitus stane úkonom.

1. Pýcha je nezriadená túžba po vlastnej nadradenosti. Protíva sa čnosti pokory. Preceňuje svoje možnosti. Je to prehnáne sebavedomie. Môže byť **úplná**, keď človek nechce byť nikomu podriadený - ani Bohu. Vtedy je to najťažší hriech. Alebo môže byť **neúplná**, keď človek ostáva podriadený Bohu aj ľudskej vrchnosti, ale preceňuje sa. Vtedy je to ľahký hriech. „**Dcérami**“ **pýchy** sú **opovážlivosť** (púšta sa do vecí, na ktoré nemá schopnosť, a tým spôsobuje niekomu škodu), **ambícia** (nezriadená túžba po hodnosti), **márná sláva** (túžba ukazovať svoju vznešenosť).

2. Lakomstvo je nezriadená túžba po majetkoch, peniazoch a materiálnych hodnotách. Je to prílišné lipnutie na hmotných veciach a nesprávny spôsob ich nadobúdania. Protíva sa čnosti voľnosti - slobody ducha. „**Dcérami**“ **lakomstva** sú **tvrdosť a surovosť voči podriadeným a chudobným, neustála nespokojnosť v získavaní a ochrane hmotných vecí, brutálna priebojnosť v hľadaní zdrojov bohatstva, úskočnosť pri obchodovaní, zradnosť pri spravovaní cudzích majetkov.**

3. Smilstvo je nezriadená túžba po sexuálnych zážitkoch. Protíva sa čnosti čistoty. „**Dcérami**“ **smilstva** sú **duchovná otupenosť, unáhlenosť v plnení povinností, nerovzáenosť v tvorení úsudkov, nestálosť a slabosť vôle, prílišná sebaláska a nenávist voči Bohu a ľuďom, precitlivenosť voči svetu, strach pred Božím súdom a slabosť k polepšeniu.**

4. Závist je prejav zármutku pri zistení, že sa blížnemu dobre vodí. Človek sa cíti byť poníženým. Pochádza z pýchy. Protíva sa láske k blížnemu. „**Dcérami**“ **závisti** sú **neprajnosť, nežičlivosť, osočovanie čestných ľudí, podceňovanie druhého, sváry, rozbroje ...**

5. Obžerstvo je nezriadená túžba po jedle a nápoji. Je to ľahký hriech. **Ťažkým hriechom** sa stáva, keď je niekomu jedlo či nápoj posledným cielom, alebo spôsobuje veľkú škodu na zdraví jemu či druhým. „**Dcérami**“ **obžerstva** sú **opilecká veselosť** (vrieskanie, oplzlé reči ...), **táranie** (takmer šašovstvo), **zmyselnosť**. **Opilstvo** je dobrovoľné prestúpenie miernosti v pití alkoholických nápojov pre rozkoš až do pozbavenia rozumu. Pozbavenie sa rozumu je duchovným zmrzačením. Neúplná opitost je ľahký hriech. Ťažkým sa stáva pre pohoršenie, pre spôsobenú škodu, pre zlý cieľ, pre zármutok a neprístojnosi voči blížnemu.

6. Hnev je náruživosť, ktorá „hýbe dušou, aby škodila blížnemu“. Treba tu rozlišovať dve veci:

a. **Nezriadené rozrušenie myseľ** - to je ľahký hriech.

b. **Nezriadená túžba po pomste** - vo veľkej veci je to ťažký hriech.

Od hnevu treba rozlišovať rozhorčenie myseľ nad krivdou. Je to totiž len prejavom bolesti nad prestupovaním Božieho zákona.

7. Lenivosť skrýva v sebe nebezpečenstvo duševnej ľahostajnosti k pravde, dobru a prekonávaniu hmotnej a duševnej biedy. Pohľad seba záporom. Nechce sa namáhať na ceste k čnosti. **Špeciálna lenivosť** je zármutok nad tým, že dosiahnutie Božieho dobra (milosť, priateľstvo s Bohom) vyžaduje určitú námahu. Vtedy je to ťažký hriech. „**Dcérami**“ **lenivosti** sú **zúfalstvo nad svojou hrievnosťou** (Judáš), **malomyselnosť** (ako sluhu, ktorý zakopal talent), **odpor proti mravnej angažovanosti, útek pred prácou za sociálny pokrok.**

BOŽIE PRIKÁZANIA

Kedže Božie prikázania sú pre náš život veľmi dôležité, tak si ich spolu zopakujme:

1. Ja som ....., nebudeš mať iných bohov okrem mňa, aby si sa im	4. .... otca svojho i matku svoju.
2. Nevezmeš ..... nadarmo.	5. Ne.....
3. Spomni, aby si deň ..... svätil.	6. Ne.....
	7. Ne.....
	8. ..... krivého svedectva proti .....
	.....
	9. Nepožiadaš ..... blízneho svojho.
MILOVÁŤ BUDEŠ PÁNA, SVOJHO BOHA CELÝM SVOJIM SRDCOM,	10. Nepožiadaš ..... blízneho svojho, ani ..... čo jeho je.
	MYSLOU, DUŠOU, SILOU A SVOJHO BLÍZNEHO AKO SEBA SAMÉHO

NA ZASMIATIE ☺

Príde babka k lekárovi a vraví mu: „Pán doktor, mne tmavnú nohy.“

„A umývate si ich?“

„A to pomáha?“

***

Pilát sa spýtal Jozefa z Arimatey:

„Prečo chceš odovzdať svoj nový hrob pre toho kriminálnika, ktorého volali Ježiš?“

Jozef odpovedal: „Ale, ved' je to len na víkend.“

***

Pacient po operácii:

„Pán doktor, veľmi vás to rozčúli, keď vám poviem, že mňa bolí to druhé koleno?“

Váš Pútniček

Farské oznamy na Veľký týždeň a veľkonočné obdobie

• KVETNÁ NEDEĽA - NEDEĽA UTRPENIA PÁNA

Pašie sa budú spievať pri sv. omši o **10.30 hod.**

• ZELENÝ ŠTVRTOK PÁNOVEJ VEČERE

O 9.00 hod. bude sv. omša svätenia olejov v B. Bystrici, preto ranná sv. omša nebude.

O **18.00 hod.** bude sv. omša vo farskom kostole. Vyloženie Sviatosti Oltárnej k poklone bude do **22.00 hod.**

• VEĽKÝ PIATOK - SLÁVENIE UTRPENIA A SMRTI PÁNA

O **8.00 hod.** sa budeme modliť **ranné chvály** z breviára a po nich budú nasledovať **lamentácie**.

Obrady sa začnú o 15.00 hod. V tento deň po odhalení kríža a v sobotu až do Veľkonočnej vigílie sa pred krížom klákajú.

O 20.00 hod. bude pobožnosť krízovej cesty. V našom kostole bude **celonočná adorácia**.

V tento deň je prísny pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu (nenahradzuje sa zdržovanie mäsitého pokrmu iným skutkom pokánia).

Prísny pôst viaže všetkých, ktorí dovršili 18. rok života až do 60. roku života a znamená iba raz dosýta sa najest.

• BIELA SOBOTA - VEĽKONOČNÁ VIGÍLIA

O **8.00 hod.** sa budeme modliť **ranné chvály** z breviára a po nich budú nasledovať **lamentácie**.

Veľkonočná vigília sa začne o 19.30 hod. Prineste si so sebou sviece.

• VEĽKONOČNÁ NEDEĽA PÁNOVHO ZMRTVYCHVSTANIA

Sv. omše budú ako v nedeľu. Na sídlisku **Luhy** bude sv. omša o **16.00 hod.**

Namiesto „Anjel Pána“ sa po celé veľkonočné obdobie modlíme „Raduj sa, nebies Kráľovná“.

Úplné odpustky vo Veľkonočnom trojdňi:

- pri verejnej adorácii na Zelený štvrtok
- pri nábožnej účasti poklony kríža na Veľký piatok
- pri obnove krstných sľubov na Veľkonočnú vigíliu

• VEĽKONOČNÝ PONDELOK

Sv. omše budú ako v nedeľu. Na sídlisku **Luhy** sv. omša **nebude**.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: www.batfara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: M. Štefina, E. Štefina, P. Andacký, L. Vaňo, A. Bezáková, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Krátká, D. Eliašová.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný censor: Mgr. Miroslav Baláž. Redakčná rada d'akuje všetkým, ktorí sa na vydaný časopis podielali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: putnikbm@zoznam.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadane príspevky nevracame. Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153. Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.